

DIALOGICĂ

Alunecarea botezatoare a ochiului
Lipeste pe lucrurile alunecoase (al Dracului, curbe!)
Etichetele plictiselii;

Pilotul tau automat-dirijat-de-instincte-extincte,
Ascunde în cutia neagra detaliile zborului cu viteza luminii:
Aquarelele himerei, calatoriile perlei în scoica – în general,
Toate lucrurile ce se vad, fara sa se vada prea bine ...

În fata O
si
O în spatele
Ochiului:

Doua puncte de Iris
Au încercuit
Orizontul!

Globul ud lumineaza lucrurilor
Forma ce le lipseste:
Retina sonora
Re-inventând universul dupa ureche;

Un vis subtiat în propria sa umbra
Ca o rima – cum e dansul pe cântec,
Un fermoar pe lucruri
Cu consoane sasii si vocale mute –

Podul de pleoape
S-a darâmat,
A venit dimineata
Si l-a luat ...

Trezirea staruie-ntr-o doara;
Gene-de-Soare-sfâsietoare-de-somn

Scutura praful de pe lucruri:

Asteapta-le sa creasca!
Sa fii piatra, ai înțelege...

CERCURILE ROTUNDE

Seara este padurea
Unde tigrul
Cu oasele desenate
Pe blana

Pândeste cerbul
Cu sângele cald,
Ratacit în
Suburbia visului carnivor
În care lasoul relaxării
Ascunde gheare sub
Pernele silentioase
Ale pasului vânat.

Sfâșiat de remuscări
Tigrul sare

POATE

Singur cu somnul meu
În patul mereu pedepsit
Miroase a coji de nuca

În celalalt colt,
Fereastra-i puțin luminată
Și aburită
Cât privirea să creadă
Copacul de afară
Acoperit de zăpadă;

Dar nu,
Nu e posibil –
Anotimpul a trecut

REPUBLICA SUPREMĂ

Un creier urias sub nimbul luminos al
Imponderabilitatii –

Sa fie Dumnezeu, sau
Cuptorul cu microunde?

Levitatia Lui nefireasca,
Împuscata de 24 de ori pe secunda,
I-a risipit trupul în mii de pasari;

De-atunci, credinciosii își împreuna palmele
Sa strânga la un loc zborul; ceilalti,

Stau cu mâinile-n buzunarele dilutiei unde
Spectrul luminii croseteaza culori iar

Fotonii, de fel disciplinati,
Triseaza la curcubeele strâmbे –

Întrebându-se: Acolo la voi, în soare,
Ni se vede umbra oare?

SFAT DE DUMINICĂ

Curata geamul pâna ce
Nu se mai vede;

Dupa ce l-ai pierdut cu privirea,
Apuca un ciocan si loveste aerul

Daca nu ai sa auzi nici un zgomot
Înseamna ca ai terminat treaba

24 DE ORE ÎMPREUNĂ

Timpul ticaie mai aproape de bomba;

Apele ...se umplu la loc
se golesc...

prin urechile acului, prin gaura cheii pe unde
Obeza, Rotunda, Frigida,
Atragatoarea-Apelor se dezveleste
din *ec-lipsa* de somn a Caloriferului,
Prea-Razatorului, Rezervorului-Vietii care,
lent si fierbinte, uniform, negresit, plictisit ...

Din iasca palmelor sar scânteii de aplauze
Sa-i atraga atentia –
„Splendet et ascendi, mai draga animalule!
Scutura norii de pasari si
Catara-n pomi schimbarea la fata a înverzirii,
Pân-o sfârâi fotosinteza în camasile naduselii!”

Inima mea cu ogari, sângele meu cu râuri
Arunca bujori de purpura peste crengile vlaguite,
Face con de umbra de Luna în buricul Levantului,
Lasa Marea fara apa, Soarele pe fata,
Scena deschisa, fara perdea si lampa mai mica;

Chemarea-la-rampa – Costica, Costica – valuri de ovatii,
Umor german, ospitalitate austriaca, manele si alte cântece de
petrecere;
Cortina-i acum o fata de masa plina de spice, lauri,
Crengi de maslin, sâmburi negri si verzi, pâine si sare;

„Soarele si Luna, i-au tinut cununa”
Plecaciuni, *A-plecaciuni*... de greata – machiaj,
pudra de candoare (sic!) & sâc! sâc!
„Vai, cât e de frumoasa!” – démaquillage,

Tradare, urmare:

Petale albe de porumbei ciugulesc
Firimiturile entuziasmului din palme;
Aplauzele risipesc secundele *A-sfintitului*
În graunte necurate de gainat: Spârc! si
Spârc, Spârc! pe statuile-clopotare;
Baaang! – „Orice numar e infinit si nu exista deosebire”,
Baaang! – si „Fiecare e fiul propriului sau timp”
Baaang! – „Ora noua a sosit,
omul negru, omul galben, omul alb...

Pâna când se dovedeste ca
Noaptea n-a fost un sfetnic chiar atât de bun
pentru Spânzuratul care sare în cer –

întâia oara, din disperare; a doua oara, din inertie –
formula lui Huygens ne ofera posibilitatea
masurarii exacte a vesniciei mortii în
balansoarul funebru al Pendulului lui Foucault,
dar nu ne ofera Motivele si
nici intentiile Spânzuratului;

... a treia oara, „Enfin, scarile sus! Ridicati parâmele:
Sacrificiul uman ramâne în proportie de 50% aripi!
Dar ce greutate imensa îi apasa pe umeri?
L'aigle n'a pas ce genre de problème...”

[De ce oare? Nu e oare-n paradis
S-asta pasare de vis,
ca sa-mi spuna, ca sa-mi spuna...
Nu stiu daca l-am visat câteva secunde,
unul într-altul, rând pe rând, în aceeasi noapte ...]

În nou, Timpul ticaie tot mai aproape de bomba;

Apele ... se umplu la loc
se golesc ...

iar Luna se dezveleste din eclipsa.

Prezicatorii numara pe degetele de la mâna stânga
degetele de la mâna dreapta,
capetele de la Hydra, ochii de la Argus,

secundele
picaturilor
Chinezesti
trase
pe
roata,

Trase în
teapa, trase în
Cârligele acelor de ceasornic
din macelaria timpului –

numara Prezicatorii în
Potriva sensului, în
Toarcerea Rotii – Norocul acum decât mereu neNorocul –
lungeste minutul, în
Bata revolutia cu apa rece de
pe Siret trecea o Moara – si
Nu era o moara stricata sa strige:
Descercuiti-ma în linie dreapta,
Sa fac faina din astea 360 de grade ametite! – si
Nu era nici Don Quixote sa spuna:
Dulcineea Occidentului, Morgana Orientului si
Cenusareasa Istoriei – Fetelor, ia amestecati voi secolele
la întâmplare, sa vedem ce iese!

din patul istoriei iese
Mos Ion Doja si Uneste Roata cu Nebunia –
taina lipita de tine de doctori adusi din Cer
de voci care cer:
„Prindeti-i pe Adam-amantul si pe Eva-eleva
cu mâinile-n borcanul cu gem al cunoasterii! ”

„Legati-le picioarele Condamnatilor Lui la viata,
cu pietrele de moara ale gravitatiei
S-apoi aruncati-i definitiv în Gulagul cronofag al
Tineretii cu batrânete si Vietii cu moarte!... ”
[... în sens invers decât Spânzuratul
din cealalta povestioara,
pentru ca Luna atragatoare, Soarele toreador...
si asa mai departe]

În nou, Soarele înabusit de cârtita Luna
Parca se stinge,
Dar în scurta lor întâlnire e topita
O noua stralucire,
Neagra si arzatoare. Atunci,

Apele ... se umplu la loc,
se golesc ...

nisipul ramânea rece Luna,
sub

iar Sisif cara bolovani de lapis exillus
Peste aburii scunzi ai aproape-diminetii,
Pâna ce norul se lumineaza în umplet de pasari;
Apoi se opreste.

Arunca buzduganul în cui si dintr-atâta galagie,
Soarele se isca din calorifere
lent si fierbinte, uniform, negresit, plictisit ...
la Rasarit...!

Si atunci s-au nascut toate neamurile
Si au plecat sa umble pamântul, fiecare pe limba sa,
Pâna când Dumnezeu i-a asezat unde a vrut El
Spunând:

Daca timpul e o roata
Cândva voi fi viitorul tau
Eu care am mai fost aici!

TRANSFUZIE

În
Preajma
Fratiei
De
Cruce...

Dragoste
Cu
Picatura...

VITAMINA B 52

Ajutoare umanitare: mai întâi B1,
apoi B6, pentru cei ce sufereau de Beri-Beri;
B12, pentru anemicii care nu vroiau
sa înghita Fierul pe cale orala;

Pentru cei foarte încapatânați,
B52 – vitamina cimitirelor umplute
În numele apararii democratiei.

Scriau jalba arabii ... Natiunile Unite în Nepasare
Citeau de-a îndoaselea si, înțelegând în oglinda,
Varsau peste ei tone de vitamine de oțel
Din B52-uri – pentru întarirea siderurgiei subterane
Si drept ajutor UMANITAR acordat pentru
Trecerea strazii de la totalitarism la democratie....

Astfel întariti de iadul mutat la suprafata,
Tot mai putini ramâneau nevoiasii de B12, B6, B1... FOC!
Vitaminele descompuse în numaratoarea inversa
A comenzii date din buricul degetului ...

Aglomerat de Clauza unor natiuni mai favorizate,
Taxi-ul lui Noe n-a mai oprit în statie la muntele Arafat
Din pricina Holocaustului de afara...

BULETIN METEO : Picatura de sete

Marea vomita valuri de înecati;
Obrazuri verzi ca petele de ulei esueaza
În borcanele de muraturi
Ale fabricii de desalinizat apa,

La fabricile de facut furtuna-n desert
Democratii seici semneaza cecuri în alb,
Ca sa se faca cacatul bici si
Sângele apa!

Vremea e dusa pâna la capatul tevii încinse;
Chiriasii lor de la mijlocul Orientului,
Gusta târâitul robinetului
De stiri americane.

ALT BULETIN METEO

Cerul – un plamân înegrit de tutun peste care
Soarele:
O tableta de Calciu Sandoz,
Scufundata în orizont ...

Asculti ploaia cum bea apa
Din cotele apelor Dunarii,
Din streasina casei –

Tabla de zinc muzicala
Ca un coif medieval batut cum vrea vântul
Când de sagetile otravelii,
Când de darabanele plictiselii;

Primavara nu, de toamna poate.
Sa-mi fie sete, numai? Sau raceala ...?

DIMINEATĂ LA MICUL DEJUN

Cerul ridicat de par,
Gâtul de pe perna și
Soarele din calorifere;

Interogatoriul luminii face lizibile
Limbile ceasului, erectiile involuntare;

Podelele de lemn scârtâie sub papucii de casa;
Dezmeticirea din cafea
Pentru ca ceva sa reînceapa:

Ea nu vrea cafea – atunci,
Ceai de sub cer –
Infuzia gradelor lui Celsius în
Plânsurile vegetale ale Plafarului;

Ea nu vrea ouale ochiuri,
Pâine prajita și bârfe cu unt –
Pijamaua ei ca un cozonac:
Fara desert astazi, ca ai întârziat!

CONSTANTIN BRÂNCOVEANU

Geometria barbariei arata
Ca ascutisul sabiei nu are decât
O singura dimensiune:

Cea V
 E
 R
 T
 I
 C
 A
 L
 A
 !

Capul
Care nu se pleaca,
E supus legilor gravitatiei!

Adjective de prisos
Trag dâre de sânge
În praful istoriei;

Sub pomul cu merele de aur,
Iarba e calda înca
Si cerneala nu s-a uscat
Pe tratatul de pace

EPOCA FIERULUI

*“Pe vremea aceea îți duceai cenusa în munte,
Au, oare, focul ti-l duci acum în vale? Si nu ti-e
Teama ca fi-vei pedepsit precum acei care dau foc?”*

Nietzsche

Ca un perpetuum mobile cu cuc
Si fara sa tina seama de
Ulcerul perforat al lui Prometeu,
Vulturul tortionar îi sfârteca cuiburi
În muschii intercostali, precum o
Ciocanitoare pe trupul unui sequoia,
Spunându-i la fiecare ora exacta:

Stiai, neghiobule, ca eschimosii
Descifreaza douazeci de nuante
De frig în albul zapezii?

Ca focul tau le trebuia lor
Cât le trebuie ochelari de soare
Pentru degeraturile de la picioare?

Ca nasurile lor nu mai sunt
lasca si cremene pentru sarut?
Ce mai, ai topit o lume întreaga ...

Focul tau – apa de ploaie!

HIDROCENTRALĂ PE PANTA RHEI: **eppur si muove!**

Portile de Fier pe Vals:
Dunarea albastra cu botnita de ciment
si-n camasa de forta
e stoarsa de viata,
Mega-Watt cu Mega-Watt –

Un fluviu trist,
Poticnit sub robinetul sclaviei.

Izbindu-si cozile de parapet
în semn de protest,
Pestii cer dragoste la izvoare –

Izvoarele sunt în Padurea Neagra
Unde Hansel si Gretel au icre,
au de toate.

De-aia luminile la postul de control vegheaza
ca productia de curent electric sa nu stagneze;
Suvoaie vor fi desertate de bibani în uniforme,
în capul stiucilor prea încapatânate

Atomii icrelor spulberate
ca fug pestii fiecare pe unde poate,
din cauza unei hidrocentrale cu prostata:
Un plan cincinal
într-o irigatie îndreptata!

Astfel, crucificarea de buna voie
se cheama sinucidere, pentru muritorii de rând;
Pentru zei, sacrificiu...

Pentru pestii muti de nume,
nici un nume

DUPĂ LUNGĂ SUFERINTĂ,
TRAGIC ÎN-SFÂRSIT DE...
HARA-KIRI ACUT

Întâia raza
Îmi strapunge venele

O inima mica
Îmi crește în tâmplă

Pe nisip
Se scurge curcubeul

LA EST DE DIMINEATĂ

Suvite de somn sunt cazute pe frunte
Tâmpetele-s ascunse-n melodii

Câteva secunde si povestea-i uitata
De o vesnicie de ori...

Unde-i noru' sa-ncrunte
Perdeaua cu zori visinii?

Dungi de miscare
Îngheata broboane,

Sforaituri usoare

Se gâdila-n buze,

Zbateri involuntare
Împing somnul la suprafata –

Undeva, la Est de Dimineata,
În sculare de zori;

În secundele eternitatii
Trezirea-i lunga de-o viata:

Pe-o glezna de plai,
Vertebre de gânduri;

Pe-o gura de rai,
Sfârșitoare senzatii de fildes

Încercaneaza visele cu
Tinuturi stravezii unde

Elefantii nedumerii
Fac clipirea profunda;

În cete diacritice,
Muschii ortoepiei

Ataca pe nevazatori
Cu vorbe umblate.

Sub umbrele cetei,
Pun potcoave pe limba,

Caciuli, pe malurile umflate
Si pasari pe stol...

Când nu te mai vor
La ele-n asternuturi

LA EST DE DIMINEATA: Cadoul de împrumut

Cadou de împrumut –
Obiectul iubirii,
Înzestrat cu daruri absente...

Un tinut ireal strabate
Dragostea –
Rozinanta cu platfus la frâie –

La trap, potcoavele diacritice
Spun ca

Doua anotimpuri masoara
Fix 48 de ore.

WISE IN CULORI 1

Sunt verde de invidie,
Albastru de melancolie,
Rosu de suparare si
Negru de soare...

Un arlechin de
Curcubee Stendhal-iene...

Din cap pâna-n picioare,
Sunt plin de stari stridente
Ca o zebra

MICROCLIMAT

Serpii valurilor mici îți beau
Oja degetelor de la picioare;

Ciorapul ploii se muleaza
Într-un strip-tease inversat

În care jartiere de alge
Fac ochi de lipitoare pe

Meduzele de soare
Ce-ascund o inima

Galbena pe la colturi
De-ntrufare

SECETĂ

Vocala cea mai lungă –
Laptele ploii –
Curge

În timpanele stresinii;
Cersei sonori agatati de burlane
Anunta strângerea norilor:

Salutul cusut
La cozorocul casei
Suna stingerea...

PESCUIT LA COPCĂ

O adiere de boare
Face gauri în bolta cereasca:
În crângul de zori, ciripesc
Cete de copiii înaripati cât
Gainile prea dolofane
Sa mai sara pârleazul Gradinii...

Pe marginea autostrazii
Catre cerul 4,
Fete învesmântate neglijent
Fac autostopul
Cu un mar în mâna;

Muscatura lor,
Îmi întepeneste
Setea în gât

ULTIMUL POEM

Daca nu Rimbaud, atunci
Statuia lui La-Ce-Bun...

Va mai sti cineva
Peste doua sute de ani?

Despartirea e ratiunea cu maci
Din primul razboi mondial, din
Al doilea;

Mai murisera oameni si pâna atunci...
Poate nu atât de multi
Si atât de tineri;

Mai plecasera oameni pe mari dupa ce
Scrisesera în limbi obscure,
Mici si pline de diacritice...

Un "secol cu mâini" – folosite la
Ucis, folosite la scris, la facut
La revedere:

Istoria nu tine de frig si
Tacerea nu e un ocean...

De-aia

BARCA LUI GOE:
Cacofonia Haosului – de la
Marele BANG la Ziua de Apoi

Luni

Victoria Palatului 2: Robinson...

Port ramasite de stele
În suflet...

Praf lunar am
Pe pleoape si

Aripi de plumb ce
Nu reusesc sa vânture

Caldura de mucava din
Prejurul pietei: Zarva si

Aglomeratie de români
Morti de *onanitie*, care

Manifesta împotriva
Celui de-al 2937-lea

Mare tun al
Nedreptatii sortii!

Pe insula mea e un
Paradis de singuratate:

Serpi ispititori, mere ionatane,

Capsuni de sera si alte

Fructe modificate genetic –
O salata interzisa

De pomana,
Pentru ca nici o

Eva spaniola
Nu culegea!

O larma de voci interioare
(Nici aici) nu-mi da pace

Si-as vrea sa plec
Departa de lume,

Poate pe-o insula,
Altundeva...

BARCA LUI GOE

Super-petrolierul creat la
Santierile aeriene ale Olimpului,
Asteapta sa fie pus la gheata...

Înge(ne)rii zumzaie
În jurul matahalei, cu
Multumirea trântorului
Care-a futut pe regina...

Sampania ultimelor detalii în
Sticla cu lista pasagerilor:

Doua zebre (de)
Doi lei si 99 de

Oameni... Vai, ce-
'Nghesuiala! Desi multi, totusi
Putini oameni, multi dobitoci –
Albi, negri, galbeni, rosii si
Colour blind de colorati –

Doi... *hipotalami*,
Doua... *anvelope*?

Cine-i analfabetul care-a scris
Bi(l)blia(la) asta?

Unde-s poezia, artele si ce
Le mai trebuie oamenilor sa
Se deosebeasca de dobitoace?

Este cu negrii aceia spalaciti,
În cala! Ce-i drept,
Poezia si artele lipsesc –

În schimb, avem
Globalizare si economie de piata!

Iertare Doamne,
Învatamântul obligatoriu
Nu-i decât peste aproape
Doua mii de ani de-aici înainte!

Acum, doar albi cei avuti
Au ceva carte – altfel, diplome
Sunt la tot pasul; probabil ca
Vreunul dintre aceia...!
Se supara capitanul:

Luni,
Sa fie lumina ca de
Marti încolo,
Sa nu cuteze careva
Sa crâcneasca pâna
Duminica,
Când **se va da** apa calda!

În rada, asteapta o
Salupa de la
Capitania Portului

Sa distribuie
Numaratoare inversa
Pentru celelalte
Zece porunci

Care se distribuie
Împreuna cu
Colacele de salvare...

PITHIA

Pithia dând în bobi:
Lingouri de gheata,
Stiuleti cu carate si
Viespare de confesiuni;

La fund de ceasca,
O ancora se arata –

Aoleu, ce negreala mai fato!
Ce mai valuri de ciori
Laolalta cu îngeri dând roata!

Luna-n tâtâni
Se balabane toata...
E vârtej între stele,
Pe planete e zloata;

Albe noriuri
Se înfig în vedere
Printr-o sticla curcubeata
Si de rame zimtata...

Stau cu coastele-n vânt
Unduiala-i umbrata;

Nu vrea nimeni sa plâng,
Cu farasul sa strâng
Vreo cucoana gerata.

Melancolic pelin
Toata lumea e beata.

NOUĂ MUZE,
SAPTE ARTE,
ZECE NEGRI MITITEI...

Mori de vânt înghetate,
Suspendate.

În mocirla norilor,
Zei brutari transpira ușor...

Zbor prin lapte
Și miere am pe aripi...

Pe naiba clima temperată –
Doar spini de grindină
Care-ncotro!

Aicea-n grădina –
E cerul de ceară dar
Nici o albină,
Ca-i un frig topitor!

O pajistă cu legume
Să fi fost macar – atunci,

Aerodinamica,
Gravitația și
Panificația
Ar fi avut viitor!

Fără gropi de aer,
Curcubeu castrat și
Gheața de flori pe

Hublouri, unde

Semnele de circulatie,
Cu putina imaginatie,

Ar putea da sens atât
Haosului giratoriu cât si
Fructelor întepenite
În gâtul engros.

DIACRITICILE CACOFONIEI ÎN BALCANI

Cioara carunta si
Zebra de nori
Amesteca Voronet în
Albastrul de seara,
Pe la cocori...

Pe mal,
Cabala si canibala –

Vegetarianismul masonic
Si instinctul primar,
Fac casa cea buna
Din nisip de nectar...

În acvariul cu prosti,
Samsarii de luciu
Cu platfus la limba,

Vând vise cu multe
Zerouri în care
Uniforma bucuriei are
În loc de sustiene,
Chilotii sumari.

PROMETEU SI CHIBRITUL

Libelulismul înfrigurat
M-a rugat
Sa cobor din înghetatele stele,
Sa ma dau jos din orbire,
Printre straturile sferei,

Sa vin jos printre fructe,
Privelisti si frunze,
Pentr-o scurta vacanta
De tristete în irisi,
Plamâni si timpane cu oboi;

A vorbit cu mine
Libelulismul înfrigurat:

Sunt leul de aur,
Sunt vulpea de-argint si
Cioara vopsita, sunt
Mârtoaga lui Harap Alb
Cam demult ne-ngrijita;

Sunt pasarea paradisului
În bezna, aflata
Într-o mitologica
Transhumanta de înfatisari...

Destine, stari si povesti
Vor sa umble
În adevar!

Unde ti-e calul din copil?
Maimuta din clepsidra?
Dar mai ales, unde ti-a disparut
Spontaneitatea gestului necugetat?

Momeala e-n timp, iar cârligul
E agatat de piatra de kilogram...

I-am raspuns fara glas –

Prometeu si chibritul!...
la mai taci vrajitoareo,
Nu-mi lega cometa la gard!

VIS-À-VIS DE ITHACA

Urticarie de stele...
O barca-lumina
Si-un far

Parcarea-i pe pietre,
În Braille.

Marea-i un lac
Care se-mpotriveste
Lui Arhimede

Un colt de rai clipoceste
Un pic cam coraille...

CORIDELE INOROGULUI

Un ochi coboara-n arena plina-ochi unde
Pleoapa de cârpa nu flutura somnuri –
Flutura uralele atâdate printre care

Se vinde samânta cruzimii, se vând
Legendele Olimpului Crestinatatii
Cu caruciorul ambulant al Iscariotului:

Înc-o sulita-n coaste!

Cobori în genunchi când sângele-ti
Coboara din inima, pentru ca
Spectatorii sa-si înmoaie batistele,

Sa-si ude garoafele din piept
În baia ce curge ca praful pe lucruri – însa
Numai ceva mai repede –

Pentru ca lumea sa rasufle usurata,
La ultima ta rasuflare de suflet...
Nu si taurii care-si asteapta rândul!